

תזכיר חוק

א. שם החוק המוצע

הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס'...), (סמכויות אכיפה), התש"ע-2010

ב. מטרת החוק המוצע והצורך בו

מטרת החוק המוצע היא שיפור כלי האכיפה ומנגנוני הפיקוח על קיום הוראות חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 (להלן – "החוק" או "חוק הגנת הפרטיות") הנוגעות לפרטיות במאגרי מידע. הזכות לפרטיות היא זכות חוקתית מוגנת על פי סעיף 7 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו. מטרת ההצעה היא להקנות ליחידת רשם מאגרי מידע, המופקדת על שמירה על פרטיות במאגרי מידע ועל קיום הוראות החוק הנוגעות למאגרי מידע, כלי פיקוח ואכיפה מתאימים ההולמים את מידת הסיכונים לפרטיות כיום, ואת המעמד הראוי של זכות זו במשפט הישראלי. ההצעה הנוכחית נועדה ליצור מנגנון אכיפה מנהלי יעיל שיהיה חלופי להליך הפלילי, במקרים בהם עולה חשש להפרה של הוראות החוק ולשפר את כלי האכיפה הפלילית ביחס להפרות החמורות יותר של החוק.

פרק ב' לחוק הגנת הפרטיות מסדיר את ההגנה על המידע במאגרי מידע ממוחשבים. הפרק מגדיר מהו מאגר מידע ומבחין בין סוגים שונים של מידע, מקים מוסד רישום ופיקוח על מאגרי מידע, וקובע הוראות לגבי איסוף המידע למאגרי המידע, אופן ניהול מאגרי מידע והשימוש במידע האגור בהם. תכלית ההסדר בפרק ב' היא למנוע פגיעה בפרטיות בהקשר של מאגרי מידע.

בהחלטת הממשלה מספר 4660 מיום 19.1.2006 הוקמה הרשות למשפט טכנולוגיה ומידע במשרד המשפטים (להלן – "הרשות"). ויחידת רשם מאגרי מידע לפי חוק הגנת הפרטיות מוזגה ארגונית לתוכה. מטרת החלטת הממשלה היתה בין היתר לשנות ולייעל את תחום הפיקוח המשפטי-טכנולוגי בנושא זה.

מאז תחילת פעולתה במתכונתה הנוכחית ערכה הרשות בדיקה יסודית של הכלים הדרושים להשגת מטרות אלה. זאת גם בהתאם לדין וחשבון שהגישה בינואר 2007 הועדה לבחינת החקיקה בתחום מאגרי המידע בראשות מר יהושע שופמן (להלן – "דו"ח ועדת שופמן"), שבו המליצה הוועדה להוסיף סמכויות אכיפה ופיקוח לרשם מאגרי המידע.

התזכיר המוצע משקף את תוצרי עבודה זו.

במהלך העשורים האחרונים, התרחשו שינויים טכנולוגיים ומשקיים מרחיקי לכת באופן שבו נאסף מידע, מעובד, ונעשים בו שימושים נוספים, וזאת במסגרת הפעילות השגרתית של ארגונים ויחידים. שינויים אלה יוצרים גם איומים חדשים על הזכות לפרטיות במידע. המציאות מלמדת

שדליפת מידע רגיש, גישה לא מורשית למאגרים ושימוש במידע מתוכם למטרות זרות – הופכים לשכיחים יותר ויותר. היקפם ועוצמתם של האיומים וההפרות, מחייבים אפוא לעדכן גם את הסדר ההגנה על הפרטיות המפורט בפרק ב' לחוק.

עמד על כך גם בית המשפט העליון בבג"ץ 8070/98 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משרד הפנים**, פד"י נ"ח (4), 842 : עמ' 864 :

"ההתפתחויות בעולם המדע והטכנולוגיה הופכות מהירות יותר מאשר בעבר ועל כן ניצב המשפט בפני אתגרים חדשים בתכיפות גדולה מאשר בעידן קודם. כך קורה גם בתחום בו עסקינן. אמצעי המחשוב המודרניים והטכנולוגיה המתקדמת בתחום התקשורת מביאים עימם ברכה רבה בצד סכנות גוברות לפגיעה בזכותו של האדם לפרטיות" (ההדגשות לא במקור).

סמכויות פיקוח ואכיפה אפקטיביות הן גם נדבך מרכזי במתכונת פעילותן של רשויות הגנת מידע דומות בעולם ובמסמכי מדיניות מרכזיים של האיחוד האירופי ושל הארגון לשיתוף פעולה ופיתוח כלכלי (OECD). בין המאפיינים הבולטים של רשויות הגנת מידע במדינות זרות, ניתן למנות סמכויות חיפוש וחקירה, סמכות רחבה למתן הוראות מסוגים שונים, ובהן דרישות מידע, הודעות אכיפה (צווי עשה ואל תעשה) וסמכויות פיקוח.

התוספות המוצעות בתזכיר נועדו לחזק במידה משמעותית את סמכויות הפיקוח, החקירה והאכיפה של יחידת הרשם.

נדבך מרכזי בתזכיר המוצע הוא יישום תובנות שנצברו בתחום **האכיפה החלופית** – שימוש בכלי אכיפה של המשפט המנהלי חלף נקיטת בהליכים פלילים. לצורך כך מוצע להקנות למפקחי יחידת הרשם כלים אפקטיביים לפיקוח שגרתי וכלים נוספים לבירור מהיר ויעיל במקרה של חשד להפרה. הכלים המוצעים נועדו להתמודד עם האתגרים הייחודיים של אכיפת הגנת פרטיות במאגרי מידע ממוחשבים, שהמרכזים שבהם :

- כמעט לעולם יבוצעו ההפרות בדלת אמותיו של המפר, לרוב אין ראייה "חפצית" לקיומן ובשל טבעה של המאטריה ומידת התחכום של העוסקים בה ויתרונם בהכרת המערכת שלהם – יכולות טשטוש העקבות, בזמן קצר, קלות מאוד ;
- ביצוע ההפרות הוא פשוט ועלות ביצוע ההפרה ושכפול עותקים "מפריים" של המידע – זניחה, ומנגד הרווח הכספי מביצוען - גדול ;
- מרגע שבוצעה ההפרה (כגון שדלף מידע ממאגר) כמעט בלתי אפשרי לתקנה. מכאן, שיש נסיבות שבהן נדרשת תגובה ופעולה מיידית, במסגרת פיקוח, המאפשרת איסוף ראיות או הקפאת מצב.

- לא מדובר בפעילות המיוחדת לסקטור מסוים במשק. מאגרי מידע מוחזקים ופועלים בתחומים מגוונים – בסקטור הציבורי והפרטי, בכל תחומי המשק והחברה ובידי תאגידי ענק כמו גם אזרחים מן השורה.

המהלך המשלים הוא קביעה של רשימה של הפרות המכסה את המעשים היוצרים סיכון להגנת הפרטיות במאגרי מידע, או בהם התממש הסיכון, ויש צורך בנקיטת אמצעי אכיפה.

בנוסף, ביחס להתנהגויות שבהן מידת האנטי חברתיות רבה יותר או שהן החמורות יותר, כגון שימוש במידע שלא למטרה לשמה נמסר, וראויות להתמודדות במישור הדין הפלילי, מוצע להשלים את הכלים הקיימים בידי הרשות בכלי חקירה פלילים מקובלים ולקבוע עבירות מסוימות המגלמות את המעשים החמורים ביותר ביחס לפגיעה בפרטיות במאגרי מידע.

ג. השפעה על החוק הקיים

בתזכיר מוצע לתקן את חוק הגנת הפרטיות כמפורט להלן:

- הוספת פרק ד'1 המתקן את סמכויות הפיקוח המסורות לרשם ולעובדי יחידתו, ומוסיף להם סמכויות ברור של הפרות מינהליות וסמכויות של חקירה פלילית;
- הוספת סעיף 17ב1 המסמיך את הרשם לקבוע תקינת אבטחת מידע אישית באמצעות צו אבטחת מידע;
- תיקון סעיף 10 לחוק כך שתעודכן ותשודרג הכשרת המפקחים שהרשם מוסמך למנות ותיקבע ההכשרה שתניתן לחוקרים;
- הוספת פרק ד'2 המצייד את הרשם בכלי אכיפה חלופיים לענישה הפלילית: הטלת עיצום כספי, משלוח התראה ודרישת התחייבות להימנע מהפרה;
- הוספת פרק ד'3 הקובע רשימה של עבירות הנוגעות לשימוש במידע ובמאגרי מידע, ובמקביל ביטול סעיף 31א לחוק שעניינו "עונשין בעבירות של אחריות קפידה".

ד. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה ועל התקן המנהלי

לחוק המוצע לא צפויה השפעה תקציבית בנוסף על העלות והוספת התקנים שהתחייבו מהקמת הרשות למשפט טכנולוגיה ומידע, מכוח החלטת הממשלה מספר 4660 מיום 19.1.2006.

ה. להלן נוסח החוק המוצע ודברי הסבר:

הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס'...)(סמכויות אכיפה), התש"ע-2010

1. שינוי מונחים בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981¹ (להלן – החוק העיקרי), בכל מקום, במקום "פנקס" יבוא "מרשם" ובמקום "רשם" יבוא "ממונה".
2. תיקון סעיף 7 בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום ההגדרה "רשם" יבוא:

"**ממונה על הגנת מידע**", "הממונה" – מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות למינוי שופט של בית משפט מחוזי והממשלה מינתה אותו, בהודעה ברשומות, לפקח על הגנת המידע במאגרי מידע לפי הוראות חוק זה";

3. תיקון סעיף 10 בסעיף 10 לחוק העיקרי -

(1) במקום סעיפים קטנים (ה) עד (ה1) יבוא:

"(ה) הממונה יעמוד בראש יחידת הפיקוח והוא רשאי להסמיך חוקר או מפקח מבין עובדי המדינה בסמכויות לפי חוק זה, כולן או חלקן, אם התקיימו בו כל אלה:

(1) משטרת ישראל לא הודיעה, בתוך שלושה חודשים מפנייתו של הממונה אליה, כי היא מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה שר המשפטים בהסכמת השר לביטחון הפנים; לא יוסמך חוקר או מפקח בסמכויות חדירה לחומר מחשב, או העתקתו אלא אם הוא בעל תפקיד המיומן לביצוע פעולות כאמור, כמשמעותו בסעיף 23א לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], התשכ"ט – 1969²;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים ככל שהורה שר המשפטים בהסכמת השר לביטחון הפנים."

(2) סעיף קטן (ז) - בטל.

4. תיקון סעיף 17 בסעיף 17 לחוק העיקרי -

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "האחראי על הגנת מידע";

¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 128; התשס"ז, עמ' 368.
² ס"ח התש"ל, עמ' 16; התשס"ה, עמ' 526.

(2) בסעיף קטן (א) במקום "ממונה על אבטחת מידע (להלן – הממונה)" יבוא "אחראי על הגנת מידע";

(3) בסעיפים קטנים (ב) – (ג) במקום "ממונה" יבוא "האחראי על הגנת המידע".

הוספת סעיף 17ב1 .5 אחרי סעיף 17ב לחוק העיקרי יבוא :

"צו אבטחת מידע 17ב1. (א) ראה הממונה או עובד המדינה שהוא הסמיך לעניין זה, כי אופן אבטחת המידע שבמאגר מידע אינו מונע כראוי חשש מפני פגיעה באבטחת המידע במאגר, רשאי הוא להורות בצו, למי שחייב באבטחת מידע לפי סעיף 17, לנקוט פעולות שיפורטו על ידו בנוגע לאבטחת מידע של המאגר (בסעיף זה - צו אבטחת מידע) לרבות הוספה של אמצעי אבטחת מידע.

(ב) לא יוציא הממונה צו אבטחת מידע אלא לאחר שניתנה הזדמנות למי שכלפיו מופנה הצו להשמיע את טענותיו.

(ג) בצו אבטחת המידע תיקבע התקופה לביצוע הפעולות המפורטות בו, אשר תחילתה עם מסירת הצו לאדם המחויב בו.

(ד) המצאת צווי אבטחת מידע תהיה כאמור בסעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982,³ בשינויים המחויבים."

הוספת פרקים ד'1 .6 לפני סעיף 24 לחוק העיקרי יבוא :
עד ד'3

"פרק ד1 – סמכויות פיקוח, בירור מנהלי וחקירה

הגדרות 23ט. בפרק זה -

"חוק המחשבים" – חוק המחשבים, התשנ"ה-
1995;⁴

³ ס"ח התשמ"ב, עמ' 41.
⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

"חוק המעצרים" - חוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-
1996;⁵

"חומר מחשב", "מחשב" - כהגדרתם בחוק
המחשבים;

"חפץ" – כמשמעותו בפקודת המעצר והחיפוש;

"מסמך" – לרבות פלט כהגדרתו בחוק המחשבים;

"נתוני מערכת" – אחד מאלה:

(1) נתונים אודות החזקה וניהול של
מידע ושל מאגרי מידע ואודות השימוש
בהם, הדרושים לבירור קיום הוראות
פרקים ב', ד' ו-ד', ובלבד שאין בהם מידע
כהגדרתו בסעיף 7;

(2) מסמכים ורישומים שחייב אדם
לשמור לפי חוק זה, אגב ניהול של מאגר
מידע, אחזקתו או שימוש בו;

"פקודת המעצר והחיפוש" – פקודת סדר הדין
הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], תשכ"ט
– 1969.⁶

סימן א': סמכויות פיקוח

סמכויות מפקח 23. (א) לשם פיקוח על מילוי הוראות פרקים ב', ד'
ו-ד' ו-3' והתקנות לפיהם, רשאי הממונה או מפקח
שהוסמך על ידו:

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו
ומענו ולהציג בפניו תעודת זהות או תעודה
רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור
לו כל ידיעה או מסמך;

⁵ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338; התשס"ז עמ' 93.
⁶ ס"ח התש"ל, עמ' 16; התשס"ה, עמ' 526.

(3) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר להציג בפניו או למסור לו עותק מחומר מחשב הכולל נתוני מערכת או מידע מדגמי; מידע מדגמי לפי סעיף זה לא ייאסף בהיקף העולה על הנדרש למימוש תכליות הפיקוח;

(4) להיכנס למקום שיש יסוד סביר להניח שקיים בו מאגר מידע או שנעשה בו שימוש במאגר מידע ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט.

(ב) לא ניתן היה לקיים את הפיקוח באמצעים המפורטים בסעיף קטן (א) ולא ניתן היה לדחות את קבלת המידע למועד אחר, רשאי הממונה או מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות לשמש כממונה והממונה הסמיכו לעניין זה בהודעה ברשומות (להלן – ממלא מקום הממונה), להתיר למפקח:

(1) לחדור לחומר מחשב שיש בו נתוני מערכת, להעתיקו ולהפיק ממנו פלט, ולצורך כך גם לבצע חדירה לחומר מחשב הנדרשת במישרין לשם חדירה לנתוני המערכת (בסעיף זה – חדירת אגב);

(2) לחדור לחומר מחשב, להעתיק מידע מדגמי, ולהפיק ממנו פלט וכן לבצע חדירת אגב לצורך חדירה לחומר מחשב כאמור.

(ג) מידע מדגמי שנמסר או נאסף לפי סעיף זה, יימחק ממאגרי המידע של הממונה כאשר אינו נדרש עוד באופן סביר להמשך הליכי הפיקוח, ולכל היותר תוך 3 שנים ממועד מסירתו או איסופו, אלא אם כן המידע נדרש לצורך הליכים לפי סימנים ב' או ג' לפרק זה.

סימן ב': סמכויות בבירור מינהלי

צו לחיפוש ולחדירה 23א. התעורר יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה של לחומר מחשב הוראה מהוראות סעיף 23טז, רשאי הממונה או ממלא מקומו לבקש מבית המשפט צו חיפוש ותפיסה כאמור בסעיפים 23 ו-24 לפקודת מעצר וחיפוש וצו חדירה לחומר מחשב, כאמור בסעיף 23א לפקודת מעצר וחיפוש, ולבצעם בעצמו או באמצעות מפקח.

צו להצגת חפץ 23ב. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה והתייצבות לבירור של הוראה מהוראות סעיף 23טז(ב) או (ג), רשאי הממונה או ממלא מקומו -

(1) לבקש מבית המשפט לתת צו לאדם, שלפי ההנחה נמצא בחזקתו או ברשותו חפץ או מסמך הדרוש לצורך בירור ההפרה, להציג את החפץ או המסמך או להמציאו לממונה או למפקח בשעה ובמקום הנקובים בהזמנה;

(2) לזמן כל אדם שעשויה להיות לו ידיעה הנוגעת להפרה, או לנסיבותיה של הפרה, או לעובדות שיכולות להביא לגילוי של המפר, ולערוך עימו בירור בקשר למידע כאמור; זומן אדם שאינו מפר לכאורה, יזמנו החוקר למועד סביר שיתואם עימו.

(ב) זומן אדם לבירור כאמור בסעיף קטן (א)(2) - ישיב לשאלות שיישאל במסגרת הבירור.

(ג) זומן אדם בהתאם לסעיף קטן (א)(2) ולא התייצב, רשאי הממונה או ממלא מקומו לבקש מבית המשפט לכפות עליו ציות או לענוש אותו בשל הפרת חובת ההתייצבות, כאמור בסעיף 73 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984,⁷ כאילו זומן להעיד בפני בית משפט.

חיפוש וחדירה 23ג. התעורר אגב פיקוח או אגב ביצועו של צו כאמור לחומר מחשב ללא צו בסעיף 23א, יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה נוספת של הוראות סעיפים קטנים 23טז(ב)(1), (3), (5), (7) עד (10) או (12), או (ג), ושוכנע הממונה או ממלא מקומו כי נדרש הדבר באופן מיידי לצורך מניעת המשך הפרת הוראות החוק או לצורך מניעת חשש להעלמת ראיה או שיבוש הפיקוח וכי אין סיפק לבקש צו מבית המשפט לפי סעיף 23א, רשאי הוא להתיר למפקח, בכתב ומנימוקים שיירשמו, לבצע את הפעולות הבאות, או לבצע אותן בעצמו:

(1) לערוך, ללא צו, חיפוש במקום שיש יסוד סביר להניח שקיים בו מאגר מידע או שנעשה בו שימוש במאגר מידע או שקיימת בו ראיה לקיום מאגר או לשימוש כאמור, ולתפוס כל חפץ העשוי לשמש ראיה לביצוע ההפרה;

(2) להעתיק, ללא צו, חומר מחשב ולבצע חדירה לחומר מחשב הנדרשת במישרין לצורך העתקתו, ובלבד שיפנה לבית המשפט ללא דיחוי לצורך קבלת הוראות לגבי חומר המחשב שהועתק.

⁷ ס"ח התשמ"ד עמ' 198; התשס"ט, עמ' 115.

אופן ביצוע חדירה 23 יד. (א) לחומר מחשב והעתקתו

פעולות העתקת חומר מחשב והחדירה אליו לפי סימן זה יבוצעו בידי מפקח שהוסמך לביצוע חדירה לחומר מחשב לפי סעיף 10(ה) (להלן – מפקח מוסמך) ויתועדו בדוח שיערוך מי שביצע את אותן הפעולות.

(ב) על ביצוע חיפוש, תפיסת חפץ וחדירה לחומר מחשב או העתקתו לפי סימן זה יחולו סעיפים 24(א)(1), (ב), 26-28, 31 ו-45 והוראות הפרק הרביעי לפקודת המעצר והחיפוש בשינויים המחויבים, ובשינוי זה: בכל מקום, במקום "שוטר" יקראו "מפקח", ובמקום "קצין" יקראו "הממונה או ממלא מקומו".

(ג) לצורך ביצוע חדירה לחומר מחשב שמותר לבצעה לפי סימן א' או לפי סימן זה, יהיה מפקח רשאי להסתייע במומחה, גם אם אינו עובד מדינה, אם לצורך החדירה נדרש ניסיון, ידע או אמצעים שאין לעורך החיפוש, ובלבד שהמפקח נכח במקום בעת ביצוע הפעולות על ידי המומחה, ופיקח על ביצוען; המפקח יודיע למומחה על חובת הסודיות המוטלת עליו כאמור בסעיף קטן (ד); כמו כן יהיה המפקח רשאי לדרוש מכל אדם המצוי במקום לבצע על פי הנחיותיו ובמגבלת סמכויותיו על פי חוק זה פעולה בחומר מחשב, אם יש לו יסוד סביר להניח כי לאותו אדם יש ניסיון, ידע או אמצעים שאין למפקח ואשר דרושים לביצוע החדירה (להלן – מסייע).

(ד) מומחה ומסייע שסייעו למפקח כאמור בסעיף קטן (ג), חייבים לשמור בסוד כל מידע שהגיע אליהם עקב או תוך כדי פעולות הסיוע, ולא ימסרו אותו אלא ככל שהדבר נדרש לצורך הליכי חקירה ומשפט.

סימן ג': סמכויות חקירה

סמכויות חקירה 23טו. (א) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי פרקים ב' או ד'3, יהיו לממונה או לחוקר כל סמכויות הפיקוח לפי סימן א' לפרק זה, וכן רשאי הממונה או החוקר -

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות אליה; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁸ והוראות חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002,⁹ בשינויים המחוייבים;

(2) לדרוש מכל אדם להתייצב לפניו או לפני חוקר אחר לשם מסירת כל פרט, מסמך או ידיעה הנוגעים לאותה עבירה או לשם חקירה וכן לדרוש מכל אדם להתלוות אליו למקום שבו ייעשו המסירה או החקירה;

(3) לדרוש מכל אדם שלפי ההנחה נמצא בחזקתו או ברשותו חפץ או מסמך הדרוש לצורך בירור העבירה, להציג את החפץ או המסמך או להמציאו לממונה או לחוקר בשעה ובמקום הנקובים בהזמנה; על סעיף קטן (2) ועל סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף 23(ב) ו- (ג) בשינויים המחוייבים;

(4) לתפוס כל חפץ שיש לו יסוד סביר להניח שהוא חפץ קשור לעבירה;

(5) לבקש מבית המשפט צו חיפוש ותפיסה או צו חדירה לחומר מחשב ע"פ סעיף 23 - 24 לפקודת מעצר וחיפוש ולבצעו.

⁸ ס"ח התשכ"ה, עמ' 53; התשס"ה עמ' 498.
⁹ ס"ח התשס"ב, עמ' 468; התשס"ח עמ' 572.

(ב) (1) על תפיסה לפי סעיף קטן (א)(4)

יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת המעצר והחיפוש, בשינויים המחוייבים, ובשינוי זה: בכל מקום, במקום "שוטר" יקראו "חוקר", ובמקום "קצין" יקראו "הממונה או ממלא מקומו".

(2) נתפס מסמך של אדם בהתאם לסעיף קטן (א)(4), יאפשר לו התופס, אם ביקש זאת, להעתיק את המסמך.

(3) הממונה רשאי לדחות את העתקת המסמך כאמור בפסקה (2), לתקופה של עד שלושה חודשים מיום התפיסה, אם לדעתו העתקת המסמך עלולה לשבש חקירה בקשר לעבירה לפי חוק זה;

(4) בית משפט רשאי, לבקשת הממונה, להאריך את התקופה האמורה בפסקה (3) בתקופות נוספות, ורשאי הוא לעשות כן בתנאים;

(5) על החלטת הממונה לפי פסקה (3), רשאי האדם שמסמכו נתפס לערור בפני בית המשפט.

(ג) לצורך חקירת עבירה על הוראות סעיפים 16 או 23 מ עד 23מב, יהיו נתונות לממונה ולחוקר הסמכויות המפורטות בסעיף 23ג, בשינויים המחויבים; לא ניתן היה למנוע את העלמת הראיה או את שיבוש החקירה בדרך של העתקת חומר מחשב כאמור בסעיף 23ג, יהיה חוקר רשאי לחדור לחומר מחשב אף שלא לצורך העתקתו בלבד, ללא צו שופט, ולאחר אישור בכתב מאת הממונה, ובלבד שחומר מחשב שנתפס או הועתק תוך כדי ביצוע סמכות כאמור ולא הופק ממנו פלט במעמד החדירה לפי סעיף זה, לא יעשה בו שימוש נוסף לצורך חקירה עבירה או בירור הפרה של הוראות חוק זה אלא לאחר קבלת אישור בית המשפט.

(ד) על חיפוש לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1)-ו(ב), 26 עד 28, 31 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.

(ה) היה לממונה או לחוקר יסוד סביר לחשד שאדם ביצע עבירה לפי פרקים ב' או ד'3, יהיה רשאי לעכב אותו כדי לחקרו במקום הימצאו, ואם לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו יהיה רשאי לדרוש מאותו אדם להתלוות אליו למשרדי הממונה או לזמנו למשרדי הממונה למועד אחר שיקבע; הוראות סעיפים 23(ב), 66, ו-72 עד 74 לחוק המעצרים, יחולו על עיכוב לפי סעיף קטן זה בשינויים המחויבים, ולעניין זה - יראו חוקר כ"שוטר" לפי חוק המעצרים, יראו את הממונה כ"קצין הממונה" לפי חוק המעצרים, ויראו את משרדי הרשות שהוכרזו בהודעה ברשומות כ"תחנת משטרה" לפי חוק המעצרים.

פרק 2ד: עיצום כספי

סימן א': הטלת עיצום כספי

עיצום כספי 23טז. (א) הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי בסכום הקבוע בתוספת בהתאם לגודל מאגר המידע ולסוג המידע אשר בזיקה אליהם בוצעה ההפרה (להלן – הסכום הבסיסי):

(1) ניהל או החזיק מאגר מידע החייב ברישום מבלי שנרשם או הוגשה בקשה לרישום בניגוד להוראות סעיף 8(א);

(2) ניהל או החזיק מאגר מידע המשמש לשירותי דיוור ישיר, מבלי שיש בידו רישום המציין מקור אוסף הנתונים המשמש לצרכי מאגר המידע במאגר ומועד קבלתו, וכן למי מסר אוסף כאמור, בניגוד להוראות סעיף 17ה;

(3) כלל פרטים לא נכונים בבקשה לרישום מאגר מידע שהוגשה לפי סעיף 9;

(4) לא הודיע לממונה על שינויים בפרטים המנויים בסעיף 9(ב) או בפרטים שנקבעו לפי סעיף 9(ג), בניגוד להוראת סעיף 9(ד);

(5) מסר פרטים לא נכונים במענה לדרישת מידע של הממונה או המפקח לפי סעיף 23;

(6) החזיק ברשותו חמישה מאגרי מידע לפחות ולא קיים את חובת הדיווח השנתי הקבועה בסעיף 17א;

(7) לא פרט כי הוא מוסר מידע דרך קבע ממאגר מידע בניגוד להוראות סעיף 23ד(א), לא קיים רישום של המידע שמסר ממאגר מידע בניגוד להוראות סעיף 23ד(ב), או לא הודיע לממונה כי הוא מקבל מידע דרך קבע בניגוד להוראות סעיף 23ד(ג).

(ב) הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי בשיעור כפל הסכום הבסיסי הקבוע בגין הפרה מסוגה בתוספת:

(1) פנה לאדם אחר לשם קבלת מידע לשם החזקתו או שימוש בו במאגר מידע, מבלי שמסר לו הודעה כנדרש בסעיף 11;

(2) סירב לאפשר לאדם שמידע אודותיו מצוי במאגר לעיין במידע, בניגוד להוראות סעיף 13;

(3) לא תיקן מידע המצוי במאגר מידע שבהחזקתו בניגוד להוראות סעיף 14(ד);

(4) לא הודיע למבקש על סירוב לתקן מידע המצוי במאגר מידע שבבעלותו, בניגוד להוראות סעיף 14(ג);

(5) ביצע שינוי במידע שברשותו אודות אדם במאגר מידע, מבלי שהודיע עליהם לכל מי שקיבל את המידע בניגוד לסעיף 14(ב);

(6) פנה לאדם בדיוור ישיר באופן שאינו עומד בהוראות סעיף 17(א) לחוק;

- (7) לא נענה לבקשתו של אדם כי מידע המוחזק אודותיו במאגר מידע לדיוור ישיר יימחק, בניגוד לסעיף 17(ד);
- (8) לא נענה לבקשתו של אדם, כי מידע המוחזק אודותיו במאגר מידע לדיוור ישיר, לא יימסר לאדם, לסוג בני אדם, בניגוד להוראות סעיף 17(ד);
- (9) החזיק במאגרי מידע של בעלים שונים מבלי שהתקיימו הוראות סעיף 17א(א);
- (10) הפר הוראות הממונה בצו אבטחת מידע בניגוד להוראות סעיף 17ב;
- (11) לא מינה אחראי על הגנת מידע, בניגוד לסעיף 17ב;
- (12) ניהל מאגר מידע המשמש לשירותי דיוור ישיר, בלא שהיה רשום במרשם ובלא שאחת ממטרותיו הרשומות היא שירותי דיוור ישיר, בניגוד לסעיף 17ד.
- (ג) הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי בשיעור של פי ארבעה מהסכום הבסיסי הקבוע בגין הפרה מסוגה בתוספת:
- (1) בהיותו בעל מאגר מידע או מחזיק בו, השתמש במידע מתוך המאגר שלא למטרה לשמה נמסר, בניגוד לסעיף 23מ;

(2) השתמש במידע ממאגר מידע ללא הרשאה כדין מבעל המאגר או תוך חריגה ממנה, בניגוד לסעיף 23מא; לעניין זה, מי שברשותו עותק של מאגר מידע, או חלק מהותי ממנו – יראו אותו כמשתמש במידע כאמור, אלא אם הוכיח אחרת.

הודעה על כוונת 23ז. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר חוב הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 23טז (בפרק זה - המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, רשאי הוא למסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה בין השאר את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה - המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון טענותיו בפני הממונה לפי הוראות סעיף 23ח;

(4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 23כ.

זכות טיעון 23ח. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 23טז רשאי לטעון טענותיו, בכתב, בפני הממונה, לענין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולענין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.

החלטת הממונה ודרישת חיוב 23יט. (א) טען המפר טענותיו בפני הממונה לפי הוראות סעיף 23יח, יחליט הממונה, לאחר ששקל את הטענות שנטענו, האם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 23כא.

(ב) (1) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו דרישה לשלם את העיצום הכספי (להלן – דרישת חיוב); בדרישת החיוב יציין הממונה, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן והתקופה לתשלומו.

(2) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו הודעה על כך.

(ג) לא ביקש המפר לטעון טענותיו לפי הוראות סעיף 23יח, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 30 הימים האמורים, כדרישת חיוב שנמסרה למפר במועד האמור.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת 23כ. (א) בהפרה נמשכת יוסף על העיצום הכספי החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב) בהפרה חוזרת יוסף על העיצום הכספי שניתן היה להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 23טז, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

סכומים מופחתים 23כא. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהקבוע בסימן זה, בשיעורים שיקבע.

סכום מעודכן של 23כב. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת הודעת החיוב, ולגבי מפר שלא טען טענותיו בפני הממונה כאמור בסעיף 23ט (ג) – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים לפי סעיף 23לד, ובית המשפט הורה על עיכוב תשלומו של העיצום הכספי - יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתירה.

(ב) סכום העיצום הכספי יעודכן ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום.....[תחילתו של חוק זה]; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לענין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב), תפורסם ברשומות.

שינוי התוספת 23כג. שר המשפטים, באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להוסיף בצו סוגי מידע לקבוצה ב' בתוספת.

המועד לתשלום 23כד. העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת העיצום הכספי דרישת החיוב כאמור בסעיף 23ט.

הפרשי הצמדה וריבית
23כה. לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית, עד לתשלומו.

גביה
23כו. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה)¹⁰.

סימן ב': התראה מינהלית

התראה מינהלית 23כז. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 23טז, והתקיימו נסיבות שקבע הממונה, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא, במקום להמציא לו הודעה על כוונת חיוב ולהטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות סימן א', להמציא לו התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה.

(ב) בהתראה מינהלית יציין הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהא צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 23כט, וכן יציין זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 23כח.

בקשה לביטול התראה מינהלית 23כח. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית כאמור בסעיף 23כז, רשאי הוא לפנות לממונה בכתב, בתוך 30 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל אחד מטעמים אלה:

(1) המפר לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

¹⁰ ח"א"י, כרך ב' עמ' (ע) 1374, (א) 1399

(ב) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהשאיר את ההתראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב, ותימסר למפר, בצירוף נימוקים.

הפרה נמשכת
והפרה חוזרת
לאחר התראה

23כט. (א) נמסרה למפר התראה מנהלית לפי הוראות סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נשלחה לו ההתראה, ימסור לו הממונה דרישת חיוב בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 23כ.

(ב) נמסרה למפר התראה לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נשלחה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לענין סעיף 23כ, והממונה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת.

סימן ג': התחייבות להימנע מהפרה

התחייבות להימנע 23ל. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר מהפרה
הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 23טז, רשאי הוא להמציא לו, במקום הודעה על כוונת חיוב לפי סעיף 23ז, הודעה שלפיה באפשרותו להגיש לממונה כתב התחייבות ועירבון לפי הוראות סימן זה, במקום שיוטל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן א'.

(ב) בכתב ההתחייבות יתחייב המפר להפסיק את הפרת ההוראה כאמור בסעיף 23טז, ולהימנע מהפרה נוספת של אותה הוראה בתוך תקופה שיקבע הממונה ושתחילתה ביום מסירת ההודעה כאמור בסעיף קטן (א), ובלבד שהתקופה האמורה לא תפחת משנתיים ולא תעלה על חמש שנים (בסימן זה - תקופת ההתחייבות); הממונה רשאי לקבוע בכתב ההתחייבות תנאים נוספים שעל המפר לעמוד בהם במהלך תקופת ההתחייבות במטרה להקטין את הנזק שנגרם מההפרה או למנוע את הישנות ההפרה.

(ג) בנוסף לכתב ההתחייבות יפקיד המפר בידי הממונה עירבון בסכום העיצום הכספי שהממונה היה רשאי להטיל על המפר בשל אותה הפרה.

(ד) מסר המפר כתב התחייבות ועירבון לפי סעיף זה, בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה לפי סעיף קטן (א), לא יוטל עליו עיצום כספי בשל אותה הפרה, אלא אם כן הפר את התחייבותו כאמור בסעיף 23לא.

(ה) לא מסר המפר כתב התחייבות ועירבון לפי סעיף זה, בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה לפי סעיף קטן (א), ימציא לו הממונה הודעה על כוונת חיוב בשל אותה הפרה, לפי סעיף 23טז.

הפרת ההתחייבות 23לא. (א) נתן המפר כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה והפר תנאי מהתנאים שבהם התחייב בכתב ההתחייבות, כמפורט להלן, יחולו הוראות אלה, לפי הענין:

(1) המשיך המפר, בתקופת ההתחייבות, להפר את ההוראה שבשלה נתן את כתב ההתחייבות - יחלט הממונה את העירבון וימציא למפר דרישת חיוב בשל ההפרה הנמשכת כאמור בסעיף 23כ; ;

(2) חזר המפר והפר, במהלך תקופת ההתחייבות, את ההוראה שבשלה נתן את כתב ההתחייבות - יחלט הממונה את העירבון ויראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 23כ; הממונה ימציא למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת;

(3) הפר המפר תנאי מהתנאים הנוספים שקבע הממונה בכתב ההתחייבות כאמור בסעיף 23ל(ב) - יחלט הממונה את העירבון.

(ב) לעניין פרק זה יראו בחילוט העירבון לפי הוראות סעיף זה כהטלת עיצום כספי על המפר בשל ההפרה שלגביה ניתן העירבון.

(ג) הופר תנאי מהתנאים שבהם התחייב המפר בכתב התחייבות, כאמור בסעיף זה, לא יאפשר הממונה למפר להגיש כתב התחייבות נוסף לפי הוראות סימן זה בשל הפרה נוספת של ההוראה שבשלה ניתן כתב ההתחייבות שהופר.

השבת העירבון 23לב. עמד המפר בתנאי כתב ההתחייבות שמסר לפי סימן זה, יוחזר לו, בתום תקופת ההתחייבות, העירבון שהפקיד בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הפקדתו עד יום החזרתו.

סימן ד': שונות

עיון בחומר שעליו 23לג. ביקש אדם שנגדו ננקט אמצעי אכיפה לפי פרק זה, מתבססת החלטת הממונה על עיין בחומר שעל בסיסו החליט הממונה לנקוט צעד כאמור, לצורך הגשת עתירה, יאפשר לו הממונה לעיין בחומר כאמור.

עתיירה לבית המשפט לעניינים מינהליים 23לד. (א) על הטלת עיצום כספי או מתן התראה, או על הוראות בצו אבטחת מידע ניתן לעתור לפני בית משפט לעניינים מנהליים, בתוך שלושים ימים מיום שנמסרה הדרישה למפר.

(ב) אין בהגשת העתירה כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, או את כניסת ההתראה לתוקף או את ביצוע האמור בצו אבטחת מידע, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או הורה בית משפט אחרת.

(ג) החליט בית המשפט לקבל את העתירה לאחר ששולם העיצום הכספי, יוחזר העיצום הכספי או כל חלק ממנו אשר הופחת על ידי בית המשפט, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

פרסום 23לה. הוטל עיצום כספי לפי פרק זה, רשאי הממונה לפרסם בעיתון או בכל דרך אחרת את דבר הטלת העיצום הכספי וסכומו, את שמו של המפר ואת מהות ההפרה שבשלה הוטל ונסיבותיה, ורשאי הממונה להורות למפר לפרסם פרסום כאמור.

שמירת אחריות פלילית 23לו. (א) תשלום עיצום כספי, מתן כתב התחייבות או המצאת התראה לפי פרק זה לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל ביצוע עבירות על חוק זה.

(ב) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל עבירה על חוק זה, לא ינקוט נגדו הממונה בהליכים לפי פרק זה, ואם שילם המפר עיצום כספי או הפקיד עירבון כאמור בסעיף 23ל, יוחזר לו הסכום ששולם או העירבון שהופקד, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום או יום הפקדת העירבון עד יום החזרתו.

פרק ד3: עבירות

23לז. המפריע לממונה, או לחוקר או מפקח מטעמו במילוי תפקידו לפי חוק זה, דינו – מאסר שישה חודשים.

23לח. מי שעשה אחד מאלה בכוונה להטעות את הממונה או מפקח מטעמו – דינו מאסר שלוש שנים :

(א) כלל פרטים לא נכונים בבקשה לרישום מאגר מידע שהוגשה לפי סעיף 9;

(ב) לא הודיע לממונה על שינויים בפרטים המנויים בסעיף 9(ב) או בפרטים שנקבעו לפי סעיף 9(ג), בניגוד להוראת סעיף 9(ד);

(ג) מסר פרטים לא נכונים במענה לדרישת מידע של הממונה או של מפקח לפי סעיף 23(א)(1) עד (3).

23לט. מי שפנה לאדם לקבלת מידע לשם החזקתו או שימוש בו במאגר מידע, בלי שמסר לו הודעה כנדרש בסעיף 11, בכוונה לקבל את המידע במרמה, דינו – מאסר שלוש שנים; לעניין סעיף זה, "מרמה" – טענת עובדה בעניין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת.

שימוש במידע בניגוד למטרה לשמה נמסר

23מ. בעל מאגר מידע או מחזיק בו, המשתמש במידע ממאגר המידע שלא למטרה שלשמה נמסר, או המתיר לאחר להשתמש כאמור, דינו כדין הפוגע במזיד בפרטיות זולתו לפי סעיף 5.

שימוש במידע ממאגר מידע ללא הרשאה כדין

23מא (א) לא ישתמש אדם במידע ממאגר מידע ללא הרשאה כדין של בעל מאגר המידע, או תוך חריגה מהרשאה כאמור; לעניין זה, מי שברשותו עותק של מאגר מידע, או חלק מהותי ממנו – יראו אותו כמשתמש במידע כאמור, אלא אם כן הוכיח אחרת.

(ב) המשתמש במידע ממאגר מידע ללא הרשאה או תוך חריגה מהרשאה כאמור בסעיף קטן (א), דינו מאסר שלוש שנים.

מסירת מידע מגוף ציבורי

23מב. המוסר מידע מגוף ציבורי בניגוד להוראות סעיף 23ב, דינו - מאסר שלוש שנים.

תחולה

23מג. הוראות סעיפים 23מ עד 23מא יחולו על ידיעות הנוגעות לענייניו הפרטיים של אדם, אף שאינם בגדר מידע, כשם שהן חלות על מידע.

אחריות נושא משרה בתאגיד

23מד. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיפים 16 ו-23 לח-23 מב בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו האמורה, דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 16 ו-23 לח-23מב בידי תאגיד או עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו האמורה.

(ג) בסעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, וכן מנהל המאגר.

התראה לעובד
רשות ציבורית

23מ (א) בוצע על ידי רשות ציבורית מעשה או מחדל
שניתן להטיל בגינו עיצום כספי לפי הוראות סעיף
23טז(א), (ב)(1)-(9), (11)-(12) ו-(ג) (בסעיף זה –
ההפרה) או נעברה על ידי רשות ציבורית עבירה על
הוראות סעיפים 16 ו-23 לח-23מב, רשאי הממונה
לשלוח התראה לעובד אחראי ברשות הציבורית
(בסעיף זה – ההתראה), לפיה עליו לפקח על ביצוע
האמור להלן, במסגרת פרק הזמן הקצוב
בהתראה, לפי העניין -

(1) נקיטת אמצעים בידי הרשות הציבורית
להפסקת ההפרה או העבירה המפורטת
בהתראה;

(2) נקיטת אמצעים בידי הרשות הציבורית
למניעת הישנות ההפרה או העבירה.

(ב) צו אבטחת מידע שניתן לפי סעיף 17ב1,
יראו אותו לעניין סעיף זה כהתראה שניתנה לפי
סעיף קטן (א) למי שכלפיו מופנה הצו.

(ג) לא ביצעה רשות ציבורית את האמור
בהתראה או בצו אבטחת מידע לפי סעיף 17ב1 –
יראו את העובד האחראי ברשות הציבורית כאילו
הפר את חובתו האמורה בסעיף קטן (א), אלא אם
הוכיח כי עשה כל שניתן בנסיבות העניין לקיום
חובתו, ודינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק
העונשין.

(ד) כתב אישום לפי סעיף זה יוגש באישור
היועץ המשפטי לממשלה.

(ה) בסעיף זה -

(1) "רשות ציבורית" – משרד ממשלתי ויחידה
שהיא יחידת סמך של משרד ממשלתי
שאינה תאגיד;

(2) "עובד אחראי" – מנהל הרשות הציבורית
שבבעלותה או בהחזקתה מאגר מידע.

(ו) עבירה לפי סעיף זה תיחשב גם כעבירת משמעת של העובד האחראי, כמשמעותה בסעיף 17 (2) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג – 1963.

7. ביטול סעיף 31א סעיף 31א לחוק העיקרי - בטל.
 8. הוספת תוספת אחרי סעיף 37 לחוק העיקרי יבוא:

"תוספת"
(סעיף 23טז)

הסכום הבסיסי של עיצום כספי בגין הפרה יקבע לפי גודל מאגר המידע וסוג המידע האגור בו, כמפורט להלן:

סוג המידע		גודל המאגר לפי מספר האנשים
קבוצה ב'	קבוצה א'	אודותם יש מידע במאגר
עד 100,000 ₪	עד 10,000 ₪	עד 10,000 אנשים
100,000 – 200,000 ₪	20,000 ₪	10,000 – 100,000 אנשים
200,000 – 400,000 ₪	40,000 ₪	100,000 – 1,000,000 אנשים
400,000 – 800,000 ₪	80,000 ₪	מיליון אנשים ומעלה

בתוספת זו -

"קבוצה א'" – מידע מסוג שאיננו כלול בקבוצה ב';

"קבוצה ב'" – אחד מאלה:

- (1) מידע על צנעת חייו האישיים של אדם, לרבות התנהגותו ברשות היחיד;
- (2) מידע רפואי או נפשי;
- (3) מידע גנטי כהגדרתו בחוק מידע גנטי, התשס"א-112000;
- (4) מידע אודות דעות פוליטיות ואמונות דתיות;
- (5) מידע אודות עברו הפלילי של אדם;
- (6) נתוני מנוי ונתוני מיקום כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), תשס"ח – 2007;

(7) מידע שהוא מאפיין אנושי פיזיולוגי, ייחודי, הניתן למדידה ממוחשבת, המשמש לזיהוי אדם;

(8) מידע כלכלי, לרבות מידע אודות הרגלי הצריכה של אדם.

דברי הסבר

סעיף 2 לאור הכוונה להרחיב את סמכויות רשם מאגרי המידע, לרבות הסמכות לאשר במקרים מסוימים לערוך חיפוש או חדירה לחומר מחשב ללא צו שיפוטי, מוצע להחמיר ולקבוע כי יוכל להתמנות לרשם רק מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות למינוי שופט בבית המשפט המחוזי, במקום שופט של בית המשפט השלום כפי שנדרש בסעיף 7 לחוק כיום.

סעיף 3 סמכויות הפיקוח מאורגנות מחדש בפרק ד'1 שיתווסף לחוק, ולכן מוצע להשמיט את סעיף 10(ה).

החלפת תוכנו של סעיף 10(ה) מיועדת לשים דגש על מתן הכשרה ראויה בחדירה לחומר מחשב, לאור מקומה המרכזי בפיקוח על מאגרי מידע ולצורך הרמוניה עם ההוראות המסדירות חיפושים במחשב בדברי חקיקה אחרים.

סעיף 4 התיקון המוצע לסעיף 17ב מיועד לערוך את ההתאמה המחויבת בניסוחו של הסעיף לאור השינוי בכינוי תפקידו של הרשם.

סעיף 5 סעיף 17 לחוק הגנת הפרטיות מטיל על בעל מאגר מידע, מחזיק במאגר ומנהלו אחריות לאבטחת המידע שבמאגר. סעיף 7 לחוק מגדיר מהן "אבטחת מידע" ו-"שלמות מידע", וקובע בכך את עקרונות המסגרת לאבטחת מידע במאגר. אמצעי אבטחת המידע צריכים להלוט את הסיכונים הנובעים מעיבוד המידע ורגישות המידע המצוי במאגר, בכל מקרה לגופו. בשל השינויים המהירים בטכנולוגיה והמגוון הרחב של סוגי המידע הנאספים ומאפייני הפעילויות אשר בזיקה אליהן המידע נאסף, לא ניתן לקבוע בחקיקה ראשית מסמרות לגבי האמצעים הטכנולוגיים והארגוניים לאבטחת מידע ראויה.

כדי להסדיר בצורה טובה יותר נושא זה, ולקבוע רף מינימאלי להגנה על המידע במקרים המתאימים, מוצע אפוא, כפי שהמליצה גם ועדת שופמן (בסעיף 7.4 לדו"ח הועדה), להסמיך את הרשם לקבוע "תקינה אישית" לגבי כל מאגר מידע או סוג של מאגרים כאמור. צו אבטחת המידע יאפשר לרשם להתאים הוראות אבטחת מידע בהתייחס למאגר ספציפי, תוך מתן הכלים להרתיע מי שלא יפעל בהתאם לצו. הפרתו של

צו אבטחה היא עילה להטלת עיצום כספי וברשות ציבורית – עשויה הפרתו להגיע עד כדי עבירה פלילית של העובד האחראי על ביצועו, בהתאם לסעיף 23 מה.

הסדר דומה למוצע כאן נקבע בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998 בכל הנוגע להוצאת "צו נגישות". הסמכות להוציא צווי אכיפה (enforcement notices) שהפרתם מלווה בסנקציה, ביחס לאבטחת מידע, אך גם בנוגע לחובות מהותיות אחרות הנוגעות לניהול מאגרי מידע, מסורה לרשויות הגנת מידע רבות בעולם, למשל באנגליה, באירלנד ובצרפת.

סעיף 6

לפרק ד'1 המוצע

סימן א' - סעיפים 23 ט - 23 י - סמכויות פיקוח

סעיף 10(ה1) לחוק הקיים מפרט את הסמכויות המיועדות לפיקוח שגרתית על קיום הוראות החוק – כאשר אין ראייה או יסוד להניח שהופרו אותן הוראות. סעיף 23 המוצע המחליף את סעיף 10 (ה1), מוסיף על סמכויות הפיקוח השגרתית על מאגרי המידע, אמצעי נוסף החיוני לקיום בקרה אפקטיבית של מערכות ממוחשבות – יכולת חדירה לחומר מחשב בעל זיקה ישירה למאגרי המידע.

חדירה לחומר מחשב ללא צו שיפוטי היא אמנם יוצא דופן בחקיקה הישראלית המסדירה סמכויות פיקוח על פעילויות שונות אך לא יוצא מן הכלל: יש לה תקדים בסעיף 17(א)(3) לחוק חתימה אלקטרונית, תשס"א – 2001 ובסעיף 10(3) לחוק שירות נתוני אשראי, תשס"ב – 2002. יחד עם זאת מאליו מובן שכאשר תכלית הפיקוח היא הבנה של אופן השימוש במערכת מחשב, לא ניתן לקיימה ללא יכולת גישה לחומר המחשב. לצורכי הפיקוח על מאגרי המידע המערכת הממוחשבת היא הכלי בה מבוצעת הפרת הדין, ולא רק המדיה בה מאוכסנות הראיות לביצועה. בהפרות של דיני הגנת המידע, "האקדח המעשן" הוא המאגר עצמו, והמחשב או מערכת המחשב בה הוא נמצא. בעבירות הליבה, כלומר אלה שבהן יש מאגר לא חוקי, או שבהן בוצעה פריצה או גישה לא חוקית למאגר, מערכת המחשב היא הראייה המשמעותית ביותר.

הסמכות הנוספת בה מוצע לצייד את המפקחים על מאגרי המידע, היא מוגבלת ומצומצמת לחדירה ל"נתוני מערכת" בלבד, בכפוף לאמור להלן לעניין מידע מדגמי: נתונים טכניים שאינם כוללים מידע אישי ופרטי אודות אדם, הדרושים לבירור קיום הוראות החוק במאגר המידע הממוחשב. ביחס לאופן השימוש במידע, הדרך לעמוד על כך היא באמצעות התחקות אחר הכללים המוגדרים במערכת המידע, לעניין סוג המידע השמור במערכת המידע, ופעולות העיבוד השונות המבוצעות במידע. ביחס לבחינת אבטחת המידע, יש צורך בהתחקות אחר אופן המימוש בפועל של עקרונות אבטחת

המידע, למשל באמצעות מורשי הגישה למידע.

כמו כן מוצע להסמיך את המפקחים גם ביכולת לבחון באופן מדגמי כיצד מתנהל ונשמר המידע במאגר. כלומר – לפי סמכות זו לא יוכל המפקח לבקש להעתיק את כל מאגר המידע, אלא בשדות אקראיים לצורך בדיקה מדגמית. סמכות הבדיקה המדגמית היא כלי פיקוח בסיסי וחיוני לעצם קיומו של מנגנון הפיקוח, המוקנה למפקחים גם בדברי חקיקה אחרים.

כדי לצמצם למינימום את הפגיעה האפשרית בזכויות המפוקחים או בזכויות נושאי המידע שבמאגרי המידע במפוקחים, מוצע ללוות את הקניית סמכויות החדירה בכמה סוגים של איזונים ובלמים. לפי המוצע, הפעלת הסמכות המוגבלת לחדור לנתוני מערכת או לבצע בדיקה מדגמית במאגר, תדרוש היתר מוקדם של רשם מאגרי המידע (אשר כמפורט לעיל יהיה נושא משרה בכיר אשר כישוריו יהלמו כישורים של שופט של בית משפט מחוזי) ותופעל רק במקרים בהם הסמכויות הסטנדרטיות לא הספיקו כדי לקיים את תכלית הפיקוח.

היקפן המוגבל מלכתחילה של החדירה לנתוני מערכת ושל הבדיקה המדגמית, יחד עם האיזונים והבלמים שהוצגו לעיל, משקפים איזון ראוי בין הזכות לפרטיות ואינטרסים אחרים של המפוקח הספציפי לבין אינטרס הציבור בקיומו של מנגנון פיקוח אפקטיבי על מאגרי המידע אשר יקדם כמובן גם את ההגנה על הזכות לפרטיות של נושאי המידע במאגרי המידע המפוקחים. גם אם לצרכי פיקוח ואכיפה אחרים, חדירה לחומר מחשב ללא צו שיפוטי אכן עשויה להגיע עד כדי פגיעה בזכות הפרטיות במידה העולה על הנדרש, הרי שבהקשר המיוחד של חוק הגנת הפרטיות, ובשים לב לאיזונים שהוצעו, סמכויות החדירה המיוחדות לחומר מחשב שיימסרו למפקחים, עומדות במבחן המידתיות שנקבע בפסיקה על כל רכיביו. כן נקבע כי המידע המדגמי שנאסף יימחק ממאגרי המידע של הממונה כאשר אינו נדרש עוד באופן סביר להמשך הליכי הפיקוח.

סמכויות הפיקוח לפי סימן א', יהיו מסורות כמובן גם למפקחים בהליך הבירור המנהלי לפי סימן ב' ולחוקרים במהלך חקירה פלילית לפי סימן ג'.

סימן ב' - סעיפים 23א – 23ד – סמכויות בבירור מינהלי

בשנים האחרונות נדון רבות הצורך במציאת מנגנוני אכיפה חלופיים להליך הפלילי באופן כללי. קל וחומר שמנגנון חלופי נדרש לצורך אכיפת חוק הגנת הפרטיות. נוצר צורך להשלים את ההליך הפלילי בכלים אשר יאפשרו תגובה מהירה, אפקטיבית ומידתית להפרות של הוראות החוק שחומרתן לא מגיעה לרמה הגבוהה ביותר.

על כן מוצע לצייד את רשם מאגרי המידע בסל כלי האכיפה המגוון והגמיש המפורט בפרק ד'2, שנדבך מרכזי בהם הוא הסמכת הרשם להטיל עיצום כספי בגין הפרה של הוראות שאינה מגיעה עד כדי עבירה פלילית. מטבע הדברים, צריך גם לצייד את הרשם בכלי בדיקה ובירור חדשים המתאימים לסנקציה החדשה. משום שלא מדובר בפיקוח שגרתי, אלא במקרים בהם קיים יסוד סביר להניח שבוצעה הפרה של הוראות החוק, יש הצדקה וצורך לצייד את המפקחים בסמכויות נרחבות יותר ובהן חיפוש, תפיסה וחדירה לחומר מחשב, מאלה המוקנות להם לצורך הפיקוח השגרתי בסימן א'.

סמכויות אלה ילוו במערך האיזונים והבקורות המקובל. כך לפי סעיף 23 איא ככלל ניתן יהיה לברר חשש לביצוע הפרה באמצעות חיפוש או חדירה לחומר מחשב (מעבר לחדירה המדגמית או לנתוני מערכת בלבד, אותן מסדיר סימן א' לפרק ד'1) רק על דרך של קבלת צו שיפוטי. עם זאת, בנסיבות של דחיפות וכורח בהן לא יהיה סיפק לפנות לבית המשפט מבעוד מועד, וביחס למספר מצומצם של הפרות במקרים של יסוד סביר לחשד להפרות שחומרתן ואופיין מחייבות שימוש בסמכויות אלה, ניתן יהיה לפעול ללא צו, ורק באישור כתוב ומנומק של הרשם.

על מנת לאזן בין הצורך לממש את תכליות הפיקוח היעיל לפי החוק עם ההגנה על זכויות המפוקחים ואחרים שמידע אודותם מצוי בחומר המחשב, לפי סעיף 23ג ניתן יהיה רק להעתיק את חומר המחשב, אולם העיון בו יתאפשר רק אם יתקבל אישור של בית משפט לאחר מעשה. החדירה במקום תתאפשר רק אם וככל שהיא נדרשת במישרין לצורך ההעתיקה. הצעה זו נועדה לאפשר "הקפאת מצב" פיקוחית, באופן שתמנע העלמת ראיות או העלמת מאגרי מידע לא חוקיים, אולם מעת שהוקפא המצב יש שהות לפנות בבקשה לבית המשפט כדי שיתיר עיון בחומר.

בארגונים רבים, במיוחד בגדולים ובממסדיים שבהם, מערכות המחשב הרלבנטיות לפיקוח על מאגרי המידע, הן מורכבות ביותר וההתמצאות בהן דורשת מידה גבוהה מאוד של ידע ומומחיות, או היכרות ספציפית עם המערכת, שבלעדיהן גם מפקח מוסמך ומיומן עלול להיתקל בקושי ממשי להגיע לחקר האמת. כדי לאפשר פיקוח אפקטיבי, מציע אפוא סעיף 23ד(ג) לאפשר למפקחי הרשות להיעזר בעת הפיקוח במומחים חיצוניים שאינם מפקחים, או במועסקים של או מטעם הארגון המפוקח המכירים היטב את המערכת. כדי להקפיד על פרטיות המפוקחים, מוצע שלגבי מידע אליו יחשפו אגב הסיוע למפקחי הרשות, תחול על המומחים חובת סודיות כאילו היו מפקחים בעצמם.

סימן ג' - סעיף 23טו – סמכויות חקירה

לפי החוק הקיים, לא מוקנות לרשם מאגרי מידע סמכויות חקירה פליליות, ובשל כך

במקרים של חשד להפרות חמורות בתחום הפרטיות, יחידת הרשם מחויבת לפנות לסיוע של יחידה משטרתית מתאימה. נושא זה מעורר קשיים מעשים בשל הצורך במומחיות מיוחדת ובשל העומס המוטל כבר כיום על יחידות המשטרה. התוצאה היא שדווקא בעבירות הפליליות המגלמות הפרות חמורות של חוק הגנת הפרטיות בתחום מאגרי מידע, אין כיום מנגנון יעיל המאפשר תגובה מהירה והולמת לחומרת העבירות. סמכויות דומות מוקנות כיום למספר רב של רשויות מתמחות בתחום סמכויותיהן, ובהן רשות ניירות ערך, רשות ההגבלים עסקיים, רשויות המס, וכן יחידות אכיפה ייעודיות נוספות.

בהתאם לכך סעיף 23טו המוצע נועד להסמיך את הרשם בסמכויות חקירה ואכיפה בקשר עם חשד לביצוע עבירות על חוק הגנת הפרטיות במאגרי מידע, מוצע להסמיך את הרשם ואת החוקרים בסמכויות תשאול, תפיסת חפצים, דרישה להתייצב לחקירה, עיכוב, וחדירה לחומר מחשב לפי צו שיפוטי. בנסיבות החריגות המצדיקות ביצוע חיפוש או חדירה לחומר מחשב ללא צו במסגרת הבירור המינהלי (סימן ב' לעיל) – יהיה הרשם רשאי לבצע חיפוש או חדירה כאמור, ללא צו, גם במסגרת חקירה פלילית; אולם, בשל החומרה הרבה של העבירות, בנסיבות בהן לא ניתן יהיה למנוע את שיבוש החקירה בדרך של העתקת חומר מחשב גרידא כמפורט בסעיף 23ג, אפשר יהיה הרשם לחדור לחומר המחשב גם בלא פניה לקבלת הוראות מבית המשפט, להבדיל מן המנגנון הקבוע בסעיף 23ג.

לפרק ד'2 המוצע: עיצום כספי ואכיפה מינהלית

כפי שפורט במבוא ובדברי ההסבר לפרק ד'1, המנגנון הפלילי לבדו אינו מספק פיתרון הולם לאכיפת הוראות חוק הגנת הפרטיות הנוגעות למאגרי מידע. חומרת הענישה הפלילית והסטיגמה שמביאה עימה הרשעה, כמו גם מורכבותם של הליכים אלה, אינם מספקים מענה יעיל ומרתיע לקשת של מעשים שאף שמידת חומרתם אינה הגבוהה ביותר, יש בהם משום איום של ממש על הגנת הפרטיות במאגרי מידע.

בהתאם למגמה העולמית בתחום הגנת הפרטיות במאגרי מידע, ובהתאם למגמה בתחום האכיפה המשלימה על ידי רשויות פיקוח בישראל, מוצע לקבוע הוראות שהפרתן תוביל לסנקציה אזרחית – מינהלית. הוראות אלה נותנות בידי הרשות כלי מידתי ויעיל המאפשר לה לטפל באי ציות לחוק באמצעות מידרג של סנקציות ההולם את הסוגים השונים של הפרות ואת מידות החומרה השונות הכרוכות בביצוען. מובן כי ככל הליך מינהלי, גם האכיפה המינהלית כפופה לכללי המשפט המינהלי, בכל הנוגע לדיות הראיות הנדרשות להטלת הסנקציה, לזכות השימוע בטרם הטלתה, לזכות עיון ולזכות הערעור לאחר קבלתה. ראה לעניין זה סעיפים 23ז – 23יט המוצעים.

תכליתו של העיצום הכספי איננה ענישה אלא הבטחת חובת הציות להוראות החוק ולהנחיות הרשם. על כן קיומם של כוונה פלילית או יסוד נפשי מיוחד, איננו רלבנטי לקביעת ההפרות והוכחתן. בסעיף 23טז מפורטת רשימה של הוראות החוק אשר לצורך הרתעה והבטחת הציות נדרשת קיומה של סנקציה להפרתן, אם כי לא מתקיימות נסיבות של חומרה יתרה, של כוונה מיוחדת להזיק או לפגוע או של זלזול בהוראות החוק – המצדיקות שימוש בכלים פליליים. ההוראות מחולקות לשלוש קבוצות לפי דרגת חומרה עולה, כאשר ההפרות החמורות ביותר המנויות בסעיף 23טז(ג) מקבילות ביסוד העובדתי שלהן למעשים ומחדלים המגבשים עבירות לפי פרק ד'3. דרגת החומרה של כל הפרה נובעת ממידת הסיכון לפגיעה בפרטיות שהיא יוצרת, ובחלק מן ההפרות - ממימושו. רשימת ההפרות המנויה בסעיפים אלה איננה יוצרת חיובים מהותיים יש מאין; כל ההוראות המהותיות שהפרתן תהיה עילה להטלת עיצום, היו קיימות בחוק גם קודם לכן, או שנקבעו בו בתיקון זה.

סכום העיצום הכספי מדורג ונקבע לפי חומרת ההפרה כמפורט בסימן א', בשילוב עם סוג המידע ועם גודל המאגר בו או בעטיו בוצעה ההפרה, לפי הקבוע בתוספת. ייחודם של סוגי המידע הכלולים בקבוצה ב' שבתוספת הוא ברגישותם הגבוהה במיוחד ובפגיעה החמורה במיוחד שתיגרם מחשיפתם או משימוש לא ראוי בהם. משום שמטרתו של העיצום הכספי היא הרתעתית וכיוון שפוטנציאל הנזק בסוגי מידע אלה הוא גבוה במיוחד, הרי שמוצדק כי עיצום המוטל בגין הפרה בסוגי מידע אלה יהיה גבוה משמעותית מהעיצום שיוטל על הפרה שבוצעה בקשר לסוגי המידע "הרגילים" שבקבוצה א'.

סעיף 23כג מיועד לאפשר להתאים את משטר הסנקציות להתפתחות הטכנולוגית ולמידת הציות להוראות החוק. באישור ועדת החוקה של הכנסת יוכל השר להוסיף לקבוצה ב' סוגי מידע נוספים.

לצד ההסמכה של הרשות המנהלית להטיל עיצום כספי, מוצע גם להגביל ולהבנות את שיקול דעתה של הרשות המפקחת ולהעמיד את גובה העיצום הכספי על סכומים קצובים – בהתאם לקריטריונים מובנים וקבועים מראש שייקבעו בחוק, וזאת בשים לב לזכויותיהם של המפוקחים. מסיבה זו הסכום הבסיסי של העיצום הכספי (בהתאמה לסוג המידע ולגודל המאגר) קבוע וקצוב מראש בתוספת, ואילו מנגנון העדכון של הסכום נקוב מראש בסעיף 23כב. בנוסף מוצע להסדיר בצורה ברורה בסעיף 23כז את שיעורה של התוספת על העיצום בגין הפרות חוזרות או נמשכות.

מטרתו העיקרית של העיצום הכספי היא אכיפת ציות על המפוקח, ולצורך השגת תכלית זו ישנה חשיבות לשיקולים שונים המיוחדים לכל הפרה לגופה. על כן לצד הוודאות והגבלת שיקול הדעת שבעיצום כספי בסכום קצוב הקבוע בחוק, יש צורך בהתאמה,

במקרים המתאימים של הסנקציה לנסיבות ההפרה והפעולות שננקטו בעקבותיה על ידי המפוקח, וכן ביחס לנסיבותיו הקונקרטיות.

סעיף 23כא מגביל את יכולתו של הרשם להטיל עיצום בסכום הנמוך ממה שנקבע בחוק. מאידך מסמיך הסעיף את שר המשפטים לקבוע באישור ועדת החוקה של הכנסת, רשימה מובנית של נסיבות אשר בהתקיימן יהיה הרשם רשאי להפחית את גובה העיצום. דוגמה לשיקולי הפחתה אפשריים יכולה להיות היותה של ההפרה ראשונה מסוגה אצל המפוקח, שיתוף פעולה עם הרשם במניעת הישנותה, נסיבות אישיות קשות של מפר יחיד, או היעדר פרופורציה בין גובה העיצום לבין מחזור העסקים של המפר.

סעיף 23לו – תיתכן חפיפה בין מעשים או מחדלים המהווים הפרה המקימה עילה להטלת עיצום כספי כמפורט בסימן א' – לבין התנהגויות העולות כדי עבירה פלילית על חוק הגנת הפרטיות. הסעיף קובע שהטלת עיצום כספי לא תקים למפר הגנה של "סיכון כפול" ולא תחסום את הדרך מפני העמדתו לדין פלילי, אם כי העיצום הכספי יוחזר עם הגשת כתב אישום. הוראה דומה נקבעה בסעיף 38ט לחוק להגברת התחרותיות צמצום הריכוזיות וניגודי העניינים בשוק ההון בישראל (תיקוני חקיקה), התשס"ה - 2005.

סימן ב' – התראה מנהלית

סעיף 23כז מקים סעד המחליף עיצום כספי או מקדים אותו. משלוח התראה הוא מעין עיצום כספי "על תנאי" המיועד לעודד ציות של מפוקחים בדרך של מתן תמריץ שלילי לביצוע הפרות עתידיות ותמריץ חיובי לציות. על ההפרה המקורית שבגינה נשלחה ההתראה לא ניתן יהיה להטיל אמנם עיצום כספי, אולם אם ימשיך המפר לעמוד במריו – ניתן יהיה להטיל על ההפרות הנוספות שיבצע עיצום בסכום מוגדל, בהיותן הפרה נמשכת או חוזרת בהתאם לסעיף 23כז. ההתראה היא כלי אכיפה מתון שיתאים במיוחד להפרות ראשונות של המפוקח, או לנסיבות אחרות שיצדיקו יחס מקל. על מנת להבטיח שקיפות ושוויוניות באכיפה ולהגביר את הוודאות, מוצע לעגן את המקרים המתאימים לשליחת התראה בנהלים שיאושרו בידי היועץ המשפטי לממשלה. למרות שעצם משלוח ההתראה אינו מלווה בסנקציה, הרי שיש בה קביעה של הרשם כי המפוקח ביצע הפרה, ולכן מוצע לאפשר למפוקח לבקש את ביטולה.

סימן ג' – התחייבות להימנע מהפרה

ההתחייבות היא אמצעי אכיפה המהווה דרך ביניים בין התראה לבין עיצום כספי, אשר יתאים לשמש כתחליף להטלת עיצום כספי להפרות חמורות יותר מאלו המתאימות יותר לשימוש בהתראה. ההתחייבות היא אמצעי אכיפה גמיש המקנה לרשם שיקול דעת לצקת בו תוכן. התנאים שייקבעו בהתחייבות לא יוגבלו רק לדרישה שלא לחזור על ההפרה שכבר בוצעה או על מעשים נוספים המוגדרים במפורש בחוק כהפרות או עבירות.

לרשם יהיה שיקול דעת רחב לקבוע בהתחייבות תנאי רלבנטי וסביר בגדר סמכויותיו לצורך מימוש תכלית החוק, הדרוש לדעתו לצמצום הנזק שנגרם לתיקון הליקויים שנמצאו או להבטחת הציות של המפוקח.

הפרתו של כתב ההתחייבות תוביל לחילוט הערובה שהמציא המפר. אם הפרת כתב ההתחייבות היא גם הפרה של סימן א', יהיה הרשם רשאי להטיל בגינה עיצום כספי בנוסף על חילוט הערובה, בסכום המוגדל התואם את היותה הפרה נמשכת או חוזרת.

לפרק ד' 3 המוצע: עבירות

ככל שאיסוף המידע והשימוש במאגרי מידע הופכים לפעילות יומיומית ורחבת היקף, כך גדלה חשיבות ההרתעה. כפי שצוין כבר לעיל, העבירות שמונה כיום חוק הגנת הפרטיות אינן מכסות את טווח המעשים והמחדלים הפוגעים בפרטיות, אשר אינטרס הציבור הוא למנוע אותן. חלק מן ההתנהגויות המפרות שאינן מכוסות כיום - יטופלו במסגרת הסנקציות המינהליות כפי שמוצע בפרק ד' 2 לתזכיר. ביחס להפרות האחרות שהן חמורות יותר ונגועות במחשבה פלילית או משקפות פוטנציאל לנזק רב יותר לציבור - מציע פרק זה להחמיר ולקבוע סנקציות פליליות ברורות ומרתיעות שיציבו סטנדרט ראוי לטיפול במידע, אשר אינו מושרש דיו כיום.

סעיפים 23לז - 23לח קובעים את הסנקציה על עבירות שביסודן כוונה פלילית מפורשת להטעות את הרשם, בקשר ישיר להפעלת הפיקוח על ניהול מאגרי המידע. נסיון החיים והשכל הישר מלמדים כי ככל שהפיקוח יהיה אפקטיבי יותר, עשוי להיות תמריץ להכשילו ולהסתיר נתונים. תופעה זו אינה חדשה בתחום הפיקוח. הכשלה מכוונת של הרשות המפקחת מיועדת לרוב לצורך כיסוי על ביצוע הפרות מהותיות של עקרונות עיבוד המידע, ומשום כך מוצדק להטיל עליהן סנקציה פלילית נאותה.

סעיף 23לט עוסק בפגיעה חמורה נגד נושא המידע עצמו. ההימנעות ממסירת ההודעה לפי סעיף 11 לחוק מתוך כוונה לקבל את המידע במרמה, מפרה את זכותו הבסיסית של נושא המידע שלא תיפגע פרטיותו ללא הסכמתו מדעת (סעיף 1 לחוק). ללא קבלת הפרטים המנויים בסעיף 11 אין לנושא המידע יכולת לגבש הסכמה מדעת, וגם אין אפשרות פרקטית לבחון האם נעשה במידע שימוש בניגוד למטרה לשמה נמסר – עיקרון בסיסי נוסף בהגנת המידע, המעוגן כבר כיום בסעיף 8(ב) לחוק ובסעיף 2(9) ומוצע שהפרתו תיקבע כעבירה לפי סעיף 23מ אשר העונש שלצידה הוא 5 שנים, בדומה לעונש הקבוע בסעיף 5 על עבירה לפי סעיף 2(9) האמור. עוד מוצע ששימוש במידע ממאגר ללא הרשאה כדין מבעל המאגר, ייקבע כעבירה בסעיף 23מא משום שהוא משקף - או לכל הפחות יוצר סיכון של - הפרה של חובת אבטחת המידע הקבוע בסעיף 17 לחוק, ושימוש במידע בניגוד למטרה לשמה נאסף וללא הסכמתו של נושא המידע.

סעיף 23מד המוצע יוצר תשתית חוקית להטלת אחריות אישית על נושא משרה בתאגיד בגין עבירות אשר יש ביכולתו של נושא המשרה למנוע את ביצוען. הסעיף מטיל על בעל הסמכות בתאגיד את החובה לפקח ולעשות ככל הניתן למנוע ביצוע עבירות בידי התאגיד ובידי עובדיו. חובה זו של נושא המשרה היא נדבך חשוב בתמרוץ התאגיד לציית להוראות החוק, משום שהיא מונעת מצב בו יתבצעו בתאגיד עבירות "יתומות" שלא ניתן להטיל בגינן אחריות אישית, ומטילה על נושא המשרה את הנטל להוכיח שעשה כל שניתן למנוע את ביצוען.

סעיף 23מה נועד להגביר את הצייות להוראות החוק ברשויות הציבוריות. על הרשויות המנהליות ככלל חל המשפט המנהלי המחייב אותן לפעול כדין בכל פעולותיהן. במקרים של חשש להפרה, העיצום הכספי והסנקציות חלופיות הנלוות לו אינן האמצעי הראשון המתאים לאכיפת הדין על הרשות הציבורית ועובדיה. מנגד, שימוש בלעדי במשפט הפלילי לצורך אכיפה על המגזר הציבורי עלול להיות לא יעיל וחסר מצד אחד, ולא מידתי ונוקשה יתר על הצורך מן הצד השני. לפיכך מציע הסעיף הסדר דו שלבי מאוזן לפיו תוטל אחריות פלילית על עובד אחראי ברשות ציבורית, רק לאחר שהרשות לא קיימה התראה או צו אבטחת מידע ששלח לה רשם מאגרי המידע, ורק אם העובד האחראי לא עשה ככל שניתן בנסיבות העניין כדי למנוע את ההפרה. גם הדרישה לאישורו של היועץ המשפטי לפני העמדת העובד האחראי לדין, ממתנת את נוקשותו של ההסדר המוצע.

סעיף 7 אכיפת הוראות החוק במישור המינהלי ובמישור הפלילי, הוסדרה מחדש בפרקים ד'2 ו- ד'3 הבאים במקומו של סעיף 31א לחוק העיקרי.